

Finansinspektionens direktionens beslut om makrotillsynsverktyg: kontracykliskt buffertkrav, höjning av riskvikterna för bolån eller användning av andra makrotillsynsverktyg

Finansinspektionens direktion har på sitt sammanträde den 30 juni 2015 beslutat att inte tillämpa något kontracykliskt buffertkrav enligt 10 kap. 4 § i kreditinstitutslagen (610/2014).

Dessutom har Finansinspektionens direktion på sagda sammanträde beslutat att inte heller införa andra makrotillsynsverktyg, dvs. högre kapitalkrav för krediter som är säkrade genom panträtt i fast egendom enligt artiklarna 124 och 164 i rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (*kapitalkravsförordningen*), än minimibeloppen enligt förordningen, och beslutat låta bli att tillämpa artikel 458 i förordningen¹.

Motivering till beslutet

I makrotillsynsutsikterna framhävs enligt de senaste iakttagelserna en lätt minskning av de cykliska systemriskerna. Värdet av trendavvikelsen i förhållandet mellan kreditstocken och BNP är enligt de senaste uppgifterna 1,94 procentenheter (de senaste BNP-uppgifterna som Statistikcentralen publicerade den 4 juni 2015 sänkte indikatorvärdet. Indikatorn var tidigare 2,2 procentenheter). Det lagstadgade riktvärdet för ett kontracykliskt buffertkrav vore 0,0 %.

Inte heller andra centrala makrotillsynsmaat tyder på att stabilitetshoten i anslutning till kreditgivningen skulle öka eller att hoten skulle ligga på exceptionellt hög nivå. Kreditkonjunkturen är fortfarande dämpad.

Det är dock särskilt viktigt att följa lånestockens utveckling, eftersom till exempel nedgången i bostadskreditstockens tillväxt har planat ut. Hushållens skuldsättning har fortsatt att öka och bostadspriserna kan fortfarande ha en nedgångspotential, i synnerhet om realekonomin utvecklas klart sämre än vad som förutspåts. Kreditstockens tillväxt kan accelerera på grund av att hushållen i större omfattning än tidigare utnyttjat amorteringsfrihet för bostadslån.

Direktionens beslut fattades på framställning av Finansinspektionens direktör. Beslutet baserade sig på en bedömning av behovet att använda makrotillsynsverktyg, som tagits fram i samarbete mellan experter från Finansinspektionen, Finlands Bank och finansministeriet. Yttrandena från Finlands Bank, finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet biföll det nu fattade beslutet. Enligt Europeiska centralbankens meddelande motsätter sig centralbanken inte det nu fattade beslutet.

¹ Kreditinstitutslagen, 15 kap. 11 §, beskriver även den maximala belåningsgraden, men den gäller först från och med den 1 juli 2016.